

Naravīksne

Riebiņu vidusskolas avīze

2012.gada februāris

**Voska sveci dadzynuoju,
Lai ir gaiša dzēivuošona!"**

Tikšanās ar Valsts prezidentu

*Kas pateiks, kādēļ svece lāso,
Kad uguns liesma saplakt liek?
Vai raud par dzīvi tikko sāktu,
Par to, ka drīz būs jāaiziet?*

*Ir kāda varā sveci aizdegt,
Ir kāda varā sveci dzēst...*

*Jel ļaujiet degt tai skaistu liesmu,
Tik, cik ir dzīvē paredzēts.*

/Aija Celma/

1.februārī Riebiņu vidusskolā uz konferenci (tās ierosinātāja ir izglītības jautājumu koordinatore Evelīna Visocka) ieradās mūsu novada izglītības iestāžu padomes, lai tiktos, dalītos pieredzē un iepazītos ar skolas renovētajiem dabaszinību kabinetiem, kā arī darbu tajos. Par tradīciju kļūst šī pasākuma organizēšana Sveču dienas noskaņās.

„Ej, Dīven, tu pa priekšu,
Es tovuos pēdeņus;
Voska sveci dadzynuoju,

Lai ir gaiša dzēivuošona!" tāds vēlējums izskanēja no folkloras kopas „Jumalāni", kas sveica viesus mūsu skolā.

Konferences dalībnieki pasākuma gaitā iepazīs ar veiksmīgi realizētajiem projektiem, noklausījās skolotājas **Irēnas Ormanes** stāstījumu par 21.gadsimta skolēnu, apmeklēja dabaszinātņu kabinetus un tikās ar to vadītājiem – **Jeļenu Vucāni, Dignu Prodnieci, Aleksandru Masļakovu, Guntaru Ormani, Mariju Tarasovu** –, apskatīja origami darbu izstādi.

Izvērtējot pavadīto laiku Riebiņu vidusskolā, konferences dalībnieki atzina, ka pasākums bija ļoti sirsnīgs, gūtas pozitīvas emocijas, ka tikšanās bija izzinoša un interesanta.

2.februārī Valsts prezidents Andris Bērziņš, uzsākot vizīti Latgales reģionā, kā pirmo apmeklēja Viļānu novadu, kur tikās ar Viļānu novada domes deputātiem un vadību, kā arī apmeklēja Viļānu vidusskolu.

Pēc Viļānu vidusskolas ielūguma pasākumā piedalījās arī Riebiņu novada izpilddirektora vietnieks Voldemārs Adamovičs, Riebiņu novada izglītības jautājumu koordinatore Evelīna Visocka, Riebiņu vidusskolas direktore **Ineta Anspoka** un direktora vietniece **Rita Pudāne**.

Viļānu vidusskolā Valsts prezidents tikās ar skolotājiem un skolēniem, kurā uzrunāja abas auditorijas, kā arī atbildēja uz jautājumiem, kas interesēja klātesošo auditoriju, tostarp par jauniešu aizceļošanas apturēšanu no laukiem, par budžetu vietu saglabāšanu Latvijas augstskolās, par iespējām izmaiņām vidējās izglītības iegūšanā gada garumā, kā arī par skolotāju pensionēšanās vecuma samazināšanu.

Valsts prezidents uzsvēra, ka šobrīd viss ir mūsu pašu rokās, arī Latvijas nākotne ir pašu Latvijas iedzīvotāju rokās: „Bet izglītība ir atslēga visam, un es aicinu ikvienu atcerēties, ka tikai izglītotai tautai ir nākotne.” Vienlaikus Valsts prezidents aicināja skolēnus apgūt pēc iespējas vairāk valodu, jo valoda ir līdzeklis, kas dod iespēju paplašināt zināšanas. Atbildot uz jautājumiem par jauniešu aizbraukšanu pilnā uz ārvalstīm, Andris Bērziņš akcentēja, ka daudz būtiskāk ir iegūt labu izglītību, tai skaitā arī pasaules labākajās augstskolās, lai pēc tam atgrieztos savā dzimtajā novadā vai pilsētā un palīdzētu tām attīstīties.

Ar mini zinātniski pētniecisko darbu 7. – 9. klasei un pētniecisko darbu 5. – 6.klasei prezentāciju 9. un 10. februārī noslēgusies Eiropas programmas „Augļi skolai” (01.11.2011.- 09.03.2012.) viena izglītojošo pasākumu cikla daļa.

Šo darbu skolēni aizsāka jau novembrī: iepazinās ar pētniecisko darbu tematiem, vāca materiālu, daži pat veica eksperimentus.

Augļu programma mudina izglītoties

Klausoties skolēnu uzstāšanos un skatoties prezentācijas, bija patiesš gandarījums par paveikto darbu, par jaunām zināšanām un prasmēm, ko bērni apguvuši šajā laikā. Lai gan labi strādājuši visi, īpaši izcē-

7. klases skolniece Jacenta Rudzāte

8. b klases prezentācija

Rasma Ormane, 5.klase

lās 5. klases skolēni (klases audzinātāja N. Smukša, skolotājas konsultantes

D.Prodniece un R.Vjakse). Vērtēšanas komisijas skatījumā vislabāk uzstājās Rasma

Foto: Rita Pudāne

Jūlija Barkara, 5.klase

Tradicionālie Valentīndienas pasākumi

1300 mūsdienu deju dejotāji no visas Latvijas apvienojās, lai parādītu savu veiklumu - Madonas daudzfunkcionālajā hallē lielkoncertā „Durvis vaļā!”. Riebiņu vidusskolas mūsdienu deju grupai bija iespēja to redzēt ne tikai klātienē, bet pašiem uzstāties uz lielās skatuves. To viņi nopelnīja ar savu darbu skolotājas Rimmas Gavrilovas vadībā. Skolotājas jaunrade un radošā darbība dejas mākslā jau sen ir populāra arī mūsu novadā.

Jaunrades deju konkurss „Mēs un deja” no 2001.gada notiek katru gadu, un Latvijas deju pedagogu vidū tas ieguvis lielu atsaucību un augstu novērtējumu. Konkursā piedalās ne tikai profesionāļi, bet arī deju kolektīvu vadītāji – autodidakti, kuri bērnu deju jaunradei pievērsušies sava praktiskajā darbā. Mūsdienu deju skaistums ir stilu daudzveidība. Koncertā lieli un mazi, no pirmklasniekiem līdz studējošiem jauniešiem rādīja daudzveidīgo horeogrāfiju šova devā, hip-hop, breikā, laikmetīgajā un džeza dejā. Krāšņi tērpi, intriģējošas ēnas, gaismu šovs – tas viss dejiski teatrālā uzvedumā „Durvis vaļā”.

Neskaitāmie mēģinājumi, fināla iznāciens, ģenerālmēģinājums – tā nemanot pagāja divas dienas, kas no dejotājiem prasīja daudz enerģijas un spēka. Koncerta organizatori bija padomājuši par visu – gan par gardām maltītēm, gan iespēju mēģinājumu starplaikos piedalīties radošajās darbnīcās, apmeklēt Madonas kinoteātri, muzeju. Katrs pasākums ir kā izaicinājums, kas sniedza dejotājiem jaunu pieredzi.

Koncerta dalībniece Laura Golubeva stāsta:

10. un 11. februārī mēs, 6 Riebiņu vidusskolas meitenes no deju kolektīva „Deju ritmi”, devāmies jaukā piedzīvojumā uz Madonu un piedalījāmies lielā pasākumā „Durvis vaļā!”. Tas bija deju lielkoncerts. Daudz mēģinājumu, daudz cilvēku apkārt, maz

Mūsdienu deju lielkoncerts "Durvis vaļā!"

vietas... Viss bija jāpacies. Piektdien, 10. februārī, mums bija tikai mēģinājumi. Bet sestdien vakarā pats lielkoncerts. Ņemot vērā, ka deju bija daudz, tas paskrēja ātri. Atvadījušies no Madonas, mēs beidzot varējām doties mājup. Šis brauciens ļoti satuvināja mūs, jo vēl nekad nebijām piedalījušās tik vērienīgā pasākumā. Mēs viena otru atbalstījām, un tas palīdzēja izturēt gan slodzi mēģinājumos, gan arī kopā baudīt brīvos atpūtas brīžus. Notika daudzi interesanti piedzīvojumi, kā piemēram, tas, ka tieši pirms braukšanas mēs gandrīz aizmirsām savus tērpus. Arī skolotājai Rimmai nebija viegli, izturēt mūs, trīs deju kolektīvus.. Bet PAL-

DIES viņai, ka viņa to spēja. Paldies, ka ierosināja mums mesties šādā piedzīvojumā, un mēs ceram, ka pavisam drīz būs iespēja atkal piedalīties kādā līdzīgā pasākumā, jo tā ir gan laba pieredze, gan burvīgs kopā pavadītais laiks.

17. februārī PVG sporta zālē notika Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes Preiļu iecirkņa 2012. gada kausa izcīņa

Sacensībām pieteicās: Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes Preiļu iecirkņa komanda, Vārkavas vidusskolas, Riebiņu vidusskolas un PVG divas komandas. **Apsveicam Riebiņu vidusskolas komandu ar izcīnītu III vietu!** Komandā spēlēja: Sandis Stuburs, Romāns Harlamovs, Viktors Maslobojevs, Ruslans Danilovs, Edgars Stabulnieks, Guntis Gorins

21. februāris - Pasaules Dzimtās valodas diena

21. februāris ir Pasaules Dzimtās valodas diena. Valoda mainās līdz ar pasauli un cilvēku, tā tiek lietota katru dienu, tāpēc ir dzīva. Gadās, ka paviršs valodas lietotājs to mēdz piesārņot ar nevēlamiem vārdiem, cits grib īpaši izcelties un „stiept” valodā citu valodu bagātību, domādams, ka nav gana laba. Tāpēc jau arī pastāv Dzimtās valodas diena, lai atgādinātu cilvēkiem, cik vērtīgu un daudzveidīgu instrumentu daba ir dāvājusi cilvēkam un no paša lietotāja ir atkarīga šī instrumenta kopšana un lietošana.

Mākslinieciskais apraksts ir prozas paveids, kam pamatā ir dokumentalitāte. Tas ir piemērots žanrs, lai koptā un tēlainā valodā pievērstu uzmanību sava laika spilgtiem notikumiem, vietām, cilvēkiem. Vērtības mērs katram ir savs, bet valoda ir tā, kas mūs vieno.

Atsaucoties aicinājumam kopt dzimto valodu, 9.a klases skolēni rakstīja par sev tuviem cilvēkiem un sava apvidus kultūrvēsturi. Lai šie mākslinieciskie apraksti- žanra pirmie mēģinājumi- ir dāvana Riebiņu vidusskolas muzejam Pasaules Dzimtās valodas dienā.

Latviešu valodas un literatūras skolotāja Irēna Ormane

Pasaules Dzimtās valodas dienu gaidot

Kristaps Pastars

Pieniņu baznīca

Pieniņi ir ciems, kurā es dzīvoju kopš dzimšanas. Es varu būt lepns, ka šeit ir sava baznīca.

Baznīca celta no 1936. gada līdz 1939. gadam, tā atrodas ezera krastā. Manuprāt, baznīca ir uzcelta ļoti skaistā vietā. Šobrīd baznīcas prāvests ir Aigars Bernāns.

Es uz baznīcu dodos regulāri vienu reizi nedēļā. Es tur piekalpoju, sāku to darīt gadus sešus tam atpakaļ. Tas ir ļoti labi, ka Pieniņos ir baznīca. Svētdienās no apkārtnējiem ciematiem atbrauc daudz cilvēku uz Svēto Misi. Mūsu ciemats nebūs aizmirsts, jo cilvēki regulāri iet uz baznīcu.

Baznīca atrodas ezera krastā, ap baznīcu aug koki. Tur ir skaisti visos gadalaikos. Varbūt tāpēc daudzi pāri šurp brauc precēties.

Netālu no jaunās baznīcas atrodas 1806. gadā celtā vecās baznīcas ēka. Šobrīd tā tiek izmantota kā noliktava. Baznīca Pieniņos pastāv vairāk kā 200 gadus. Daudzos lielos ciematos Latvijā nav baznīcas, tāpēc es varu būt lepns, ka pie mums ir.

Man liekas, ka aiziet uz baznīcu ir ļoti labi. Tas nav daudz, ja stundas divas nedēļā vari tam atlicināt laiku, vai vismaz reizi mēnesī.

Baznīca ir ļoti skaista gan no iekšpuses, gan no ārpuses. Baznīcai ir trīs altāri. Iekšējais griesti, grīda no sarkanām flīzēm. Baznīcai ir augsts kvadrātveidīgs tornis ar zvaniem. Apkārt baznīcai ir koka žogs. Pie ieejas kreisajā pusē akmens pamatā ir iemūrēts vecās baznīcas krusts.

Es visiem iesaku atbraukt uz Pieniņu baznīcu, lai to apskatītu un piedalītos Svētajā Misē.

Viktors Maslobojevs

Vecmāmiņa Natālija

Es gribu pastāstīt par savu vecmāmiņu Natāliju Sīvcovu.

Viņa piedzima daudz bērnu ģimenē. Jau agrā bērnībā vecmāmiņai patika šūt kleitas lellēm, jo viņa sapņoja kļūt par šuvēju. Bet drīz viņai nācās par to aizmirst, jo sākās karš. Vecāko māsu aizveda uz Vāciju, lai viņa kara laikā tur strādātu, bet vecmāmiņas Natālijas viens no brāļiem gāja bojā kara laikā. Tagad vecmāmiņa bija vecākais bērns ģimenē un viņai bija daudz jāstrādā lielajā saimniecībā. Kad karš beidzās, vecmāmiņa Natālija domāja, ka varēs braukt mācīties par šuvēju, taču tā nesanāca.

Tomēr viņa šuva apģērbu saviem tuviniekiem. Kad viņai jau bija sava ģimene, darba mazāk nepalika. Viņai pašai bija liela saimniecība, piedzima pieci bērni, vēl joprojām viņa palīdzēja saviem vecākiem un vēl strādāja kolhozā.

Vecmāmiņa Natālija bija ļoti labsirdīga, atsaucīga un izpalīdzīga. Radu bērniem vienmēr patika ciemoties vecmāmiņas mājās. Arī radu

draugi labprāt iebrauca ciemos, bet vecmāmiņai Natālijai bija labi vārdi, ar ko viņus uzrunāt, visi tika pacienāti un garšīgi pabaroti.

Vecmamma pati cepa maizi, garšīgus pīrāgus un smalkmaizītes.

Kad pašas bērni izauga un sāka patstāvīgu dzīvi, vecmammam māja vienalga bija pilna ar bērniem – mazbērniem. Vecmammai neizdevās realizēt savu jaunības sapni un viņa nekļuva slavena kā šuvēja, toties viņa bija cilvēks ar plašu dvēseli.

Vecmāmiņu Natāliju vienmēr atbalstīja mans mīļais vectēvs, bet par viņu ir cits stāsts...

Anna Škuratova

Seržants Aleksandrs Lisicins

Savā mākslinieciskajā aprakstā es stāstīšu par savu veco tēvu Aleksandru Lisicinu. Es viņu uzskatu par ļoti zolīdu vīrieti un lepojos, ka viņš ir mans vectēvs.

Vectēvs piedzima pirtī savā dzimtajā Markovas ciemā. Jau no bērnības vectēva sapnis bija iestāties armijā.

Kad viņam palika astoņpadsmit gadu, viņš gaidīja, ka drīz tiks iesaukts armijā, jo tajos gados pēc pilngadības jaunie cilvēki tika iesaukti armijā. Kas ir armija, viņš zināja, jo bija ceturtais dēls ģimenē un pats jaunākos. Un vēl vecaistēvs saprata, ka tur nebūs viegli.

Pienāca tā diena, kad vecaistēvs brauca uz Rīgu, kur viņš tika iesaukts „štābā”. Viņu pārpildīja savādas emocijas: no vienas puses bailes, bet no otras puses goda sajūta, ka viņš jau ir kļuvis par vīrieti.

1970.gadā vectēvu aizsūtīja uz Bogrationovsku. Tur viņš dienēja pusgadu. Šis pusgads, pēc viņa vārdiem, pagāja nemanot un visu viņš darīja perfekti. Visu viņš darīja ļoti apzinīgi, ieroci pārzināja kā savus piecus pirkstus.

Par izcilām prasmēm viņu aizsūtīja dienēt uz Budapeštu. Tur viņš arī kļuva par seržantu. Viņš ļoti lepojās ar saviem panākumiem un viņam tika uzticēts apmācīt jaunos puisi. Budapeštā viņš dienēja pusotru gadu.

Vecaistēvs pastāstīja man vienu interesantu notikumu no savas dzīves. Kad viņš dienēja Budapeštā, viņš brauca ar „kamazu”, kuram reģistrācijas numurā bija krievu alfabēta burti „ПАЛ”*- Поликарпович Александр Луцицин. **Šo gadījumu man bija interesanti klausīties.

Kad viņš nodienēja Budapeštā vienu ar pusi gadu, viņš devās mājās. Vecaistēvs stāstīja: „Es biju priecīgs par savu paveikto darbu, jo redzēju, ka manu acu priekšā izauga vīri kā ozoli.” Stāstot savas dzīves fragmentus, vectēvs ieturēja pauzes, kaut kur parādījās asara. Tas bija tik aizkustinoši. Visu stāstījuma laiku es klausījos ar lielu interesi.

Esmu priecīga un lepna, ka tieši mans vectēvs ir Aleksandrs Lisicins.

*PAL

**Polikarpa dēls Aleksandrs Lisicins

Pieniņu baznīca 2011.gada rudenī

Pasauls Dzimtās valodas dienu gaidot

Andra Struka

Maizes cepēja

Tradīcijas, kuras viena paaudze nodod otrai paaudzei, ir svarīga dzīves sastāvdaļa. Jaunā paaudze bieži vien aizmirst par to dārgumu, kas ir bijis vērtība ilgus gadus. Mana vecā māte Marija ir maizes cepēja, viņa prot to, ko mūsdienās prot tikai retais.

Pēc apprecēšanās ar manu vectēvu 1960. gadā mana vecmāmiņa atbrauca

dzīvot no Stabulnieku pagasta „Polkoronas” uz „Leitānu” sādžu, kura atrodas Silajāņu pagastā. Tajā pašā gadā viņa iemācījās cept maizi. Vecmamma skolotāja bija viņas kaimiņiene Tekla Utināne, kura tagad ir slavena maizes cepēja. Protams, maizes cepšanas pamatus viņai iemācīja viņas mamma, kura arī prata to darīt.

Vecā māte cepa maizi vairāk nekā četrdesmit gadus. Blakus mūsu mājai atradās vēl viena māja, kurā bija liela no ugunīgi sarkaniem ķieģeļiem taisīta krāsns.

Uz turieni viņa devās katru dienu, lai ceptu maizīti savai ģimenei un arī citiem cilvēkiem.

Man bija tikai četri gadiņi, bet visu atceros ļoti labi.

Kad vecmamma gatavoja visu maizes cepšanai, es vienmēr stāvēju klāt un skatījos. Maizes cepšanas process mani ļoti aizrāva. Tas man bija kaut kas fantastisks un unikāls. Vecmāmiņas maizes recepte ir ļoti vienkārša, tikai to vajag darīt ar mīlestību.

Sākumā viņa uzkarsēja ūdeni un ielēja to abrā. Pēc tam piebēra rudzu miltus un visu kārtīgi samaisīja līdz viendabīgai masai. Visu nolika siltā vietā uz diennakti rūgšanai. Es ar nepacietību gaidīju nākamo dienu, lai redzētu, kā tiks cepta maizīte. Vecmāmiņa man stāstīja, ka manas bērna actiņas „spīdēja” no prieka.

Nākošajā dienā kopā ar vecmammu un vectēvu gāju cept maizīti. Vectēvs iekurināja milzīgo krāsni. Tikmēr vecā māte mīklai piejauca cukuru un sāli pēc garšas. Atkal visu samaisīja un sāka gatavot maizes klaipņus. Uz katra klaipiņa viņa ievilka krustiņu, lai Dievs to svētī. Ar lizas palīdzību vecā māte ielika klaipņus kvēlojošajā krāsnī uz divām stundām. Aizejot prom, viņa tos pārkrustīja.

Pēc divām stundām mūsu ģimene sēdēja pie apaļā galda un ēda ar mīlestību gatavoto maizīti. Kopā ar silto maizes riecienu ēdu pašu gatavoto zemeņu ievārījumu un dzēru siltu pienu. Šī garša nav aizmirstama un vārdiem izsakāma. Maizīte ir vērtība, kuru nedrīkst zaudēt. Tā dod spēku, kuru neatrast citur. Kaut arī vecmāmiņa vairs necep maizi- šīs atmiņas nav pagaisušas. Ceru, ka man arī būs izdevība izcept pašai maizes klaipiņu. Ceru, ka būs cilvēki, kuri turpinās šo tradīciju- maizes cepšanu.

Aija Mūrniece

Riebiņu muiža un parka komplekss

Septiņus kilometrus no Preiļu pilsētas atrodas Riebiņu ciemats, kurā var apskatīt parku un notikumiem bagāto muižu.

Parks ir vieta, kur visu gadu var atpūsties cilvēki. Tur ir diži un salīņi ar vairākiem tiltiņiem. Parka daba visos gadalaikos ir burvīga. Koku lapas uz rudens pusi sāk krāsoties sarkanās un dzeltenās krāsās, ziemā uz zariem viegli nosēžas sniegs, bet pavasarī un vasarā lapas atkal ir koši zaļas un svaigas. Parka vidū atrodas „slavena” estrāde, kuru tikai nesen atjaunoja pēc ugunsgrēka. Pie parka kompleksa pieder arī muiža, kurai ir bagāta un gara vēsture.

17. gs. Korfu dzimta uzceļ Riebiņu muižu tagadējā vietā, vēlāk muiža pārgājusi Veisenhofu īpašumā. 19. gs. to pēc Mihaela Veisenhofa norādījumiem pārbūvēja. Savukārt Veisenhofi muižu pārdod Kerbedziem.

Mecenāte Jevgēnija Kerbedza namu izmantoja kā mītni literātiem un māksliniekiem. Apkārt Riebiņu muižai tika izveidots skaists

ainavu parks, kurš vēl ir saglabājies arī tagad, taču tolaik pils laukumā bija baseins ar strūklaku, apkārtnē zaļoja un priecēja muižas iemītniekus. Muižā ir tapuši vairāki slavenu mākslinieku un viņu audzēkņu darbi. Kādu laiku tur dzīvoja slavens lietuviešu gleznotājs Nikolajs Konstantīns Čurļonis, kurš esot teicis tā: „Riebiņi- tā ir īsta mākslinieku paradīze!” Muiža ir bijusi ļoti krāšņa, tajā bija iekārtota gleznu un skulptūru galerija. Istabās bija senlaicīgs mēbeļu dizains.

Kādu laiku muižas centrālā daļa tika nodota Silajāņu pagasta pārvaldei, kura tur ierīkoja sešgadīgo skolu. Pēc tam kolhozs to izmantoja kā noliktavu. Tagad Riebiņu muižā neviens vairs nedzīvo, tā ir pamesta un pamazām brūk. Taču mēs, riebiņieši, vienlaigā lepojamies ar to, jo tās vēsture liks atcerēties pagātnes notikumus.

Kopš 17. gadsimta Riebiņu muiža un tās krāšņais parks ar gleznainajām ainavām ir padarījis Riebiņus slavenus, un mēs esam par to priecīgi.

Evita Danilova

Gailmuiža

Šeit es dzīvoju no savas dzimšanas. Pazīstu visus cilvēkus, mājas,

vietas. Esmu uzzinājusi Gailmuižas vēsturi no savas kaimiņienes Lilijas Upenieces, viņa ir vēsturniece.

Agrāk tagadējā kultūras nama vietā bija muiža, kurā dzīvoja muižkungs Gailis ar sievu un trijām meitām. Vecās skolas telpās atradās muižnieka ziemas māja. Sākumā viņš uzbūvēja vienu māju (tagad tur atrodas sociālās aprūpes centrs „Rušona”), tad otru. No Rēzeknes puses kalniņā bija vārti, uz tiem augšā bija gailis, kurš simbolizēja Gaila muižu, ciems arī piederēja Gailim, tāpēc arī tādā nosaukums- Gailmuiža. Aiz kultūras nama atrodas parks. Pēc Lilijas Upenieces vārdiem, tas agrāk bija ļoti skaists. Parku sadala divās daļās dziļš grāvis no vienas puses un upīte no otras. Lilija Upeniece stāstīja, ka grāvis radies kara laikā.

Ejot pa mazu taciņu, var nonākt kalnā. Tur uz paša kalna aplī aug ozoli un apse. Katru ziemu es ar draugiem slidinos no kalna. Kad pastāvēja vecā skola, tad Meteņos mēs tur dedzinājām siena lelli, dziedājām dziesmas, šļūcām no kalna lejā un minējām mīklas.

Aiz kapiem ir neliels mežs, tur aug dižozols, atceros, ka mēs, pieci cilvēki, to varējām apķert. Uz ozola aug koku sēnes. Mans brālēns man mazai stāstīja, ka esot redzējis, kā ozols zied. Tas esot bijis Jāņu naktī. Viņam tēvs esot teicis, ja cilvēks ieraugot, kā ozols zied, tad būšot laimīgs. Es jautāju Lilijas kundzei, vai ozoli zied. Viņa man atbildēja, ka zied – tikai vienu reizi simts gados.

Gailīšos agrāk bija siltumnīcas blakus kapiem. Tur audzēja tomātus, gurķus papriku un citus dārzeņus. Mana vecmamma Anna Danilova vēl tur strādāja. Viņa man izstāstīja vienu gadījumu no tā laika. Viņas vecākie dēli bija nočiepuši tomātus, kamēr vecā mamma bija pusdienās atnākusi govi slaukt. Vēlāk viss atklājās un tomāti tika atrasti zēnu kabatās. Vecmamma paņēma žagaru un skrēja pakal.

Sociālās aprūpes centrā bija skolas otrais korpus. Skolai būtu 93 gadi tāpat kā Latvijai. Lilija Upeniece skolā strādāja par vēstures un ģeogrāfijas skolotāju, viņas vīrs Alberts Upenieks- par matemātikas skolotāju, Gaļina Sreļčuka par krievu valodas skolotāju.

Man patīk Gailmuižas apkārtni, esmu šeit pieradusi un negribētos braukt projām.

Vidusskolēni aizstāv zinātniski pētnieciskos darbus, prezentē projektu darbus un referātus

Jau vairākus gadus mūsu skolā nozīmīga vieta ierādīta skolēnu pētnieciskajai darbībai, zinātniski pētniecisko vai praktisko darbu izstrādei 10.-12.klasēs. Kam nepieciešams zinātniski pētnieciskais darbs? Lai iemācītos organizēt savu laiku, liktu apjaust savu dzīves aicinājumu, nākošo profesiju, iepazīt nozari, kura interesē, iemācītos novērtēt savas spējas. Augstskolas pieprasa patstāvību, pašiniciatīvu, prasmi integrēt zināšanas. Sagatavot skolēnus dzīvei - mūsdienu skolas galvenais uzdevums.

21.-22.februārī mūsu skolā notika darbu aizstāvēšana. Interesantiem vērojumiem, aptauju un anketu kopsavilkumiem, hipotēžu pierādīšanai sekoja līdz klases audzinātāji un skolotāji, darbu vadītāji un skolēnu vecāki. Komisija bija pārsteigta par zinātniski pētniecisko darbu daudzveidību un kvalitāti. Katrs skolēns izcēlās ar savu individualitāti un pašpārlicinātību. Pēc vērtēšanas komisijas ieteikuma labākie darbi iesniedzami aizstāvēšanai starpnovadu (Viļāni, Varakļāni, Riebiņi) Zinātniski Pētniecisko Darbu konferencē,

*kā arī sūtīti konkursiem. Paldies darbu vadītājiem, direktora vietniecei **Innai Kabarei** un **Natālijai Smukšai** par vērienīgo praktisko darbu gatavojoties darbu aizstāvēšanai.*

Mērķija likumi jeb secinājumi pēc darbu aizstāvēšanas:

- Nekas nav tik viegli kā izskatās
- Viss aizņem vairāk laika, nekā varētu iedomāties
- Ja pastāv iespēja, ka var notikt vairākas kļūmes, tad notiks tā, kas izraisa vis-smagākās sekas.
- Ja tu paredzi, ka ir četri varianti, kādā veidā procedūra var neizdoties, un tos novērs, tad noteikti radīsies piektais
- Situācijai, kas atstāta pašplūsmā, piemīt tendence no nevēlamas kļūt par sliktu
- Tiklīdz tu nolem kaut ko paveikt, kaut kas cits būs nepieciešams izdarīt vispirms.
- Katrs risinājums rada jaunas problēmas.

STARPNOVADU ZINĀTNISKI PĒTNIECISKO DARBU KONFERENCE

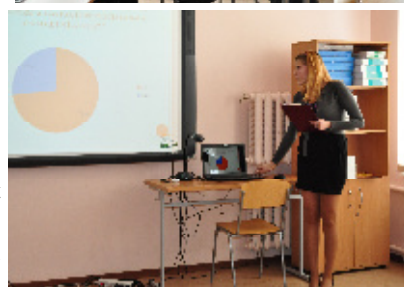
Devītajā klasē – pirmie eksāmeni, desmitajā klasē – pielāgošanās vidusskolnieku dzīvei, bet 11. un 12. klasē – zinātniski pētniecisko darbu izstrādāšana un aizstāvēšana. Tieši šo darbu prezentācijas ir viens no galvenajiem notikumiem vidusskolas kursā. Kārtīga literatūras un informācijas atlase, pētījumā izvirzītie uzdevumi, lai sasniegtu izvirzīto mērķi, prasa patstāvīgu darbu.

Šī gada **28. februārī Riebiņu vidusskolā** notika 2.Starpnovadu zinātniski pētniecisko darbu konference, kurā piedalījās skolēni no Riebiņu, Varakļānu un Viļānu vidusskolām. Skolēnu darbu prezentācija notika 3 sekcijās – sociālo zinātņu, humanitāro zinātņu, matemātikas un dabaszinātņu sekcijā. Savus darbus prezentēja 27 jaunieši.

Katram uztraukums bija pamanāms uzreiz, jo, jau sēžot solā un gaidot savu kārtu, varēja dzirdēt pirkstu bungošanu pa galdiem, trauksmainu saucukstēšanos un pat gaisa plūsmas no mapīšu vicināšanas. Derīga pieredze gan tiem, kas uzstājās šogad, gan tiem, kas bija kā klausītāji un novērotāji.

„Cilvēku dara laimīgu tas, ka viņš izdara ko labu pats sev. Par to jā rūpējas katram pašam. Meklējiet jaunus izaicinājumus! Tas, kurš attīsta savas spējas, jūtas drošs, pašapzinīgs un ir apmierināts pats ar sevi.” /J. Ostere/

Foto: Viktorija Kabare

29.februārī Viļānu vidusskolā notika seminārs

„PĒTNIECISKO DARBU NOZĪME DABASZINĪBU MĀCĪBU PRIEKŠMETU APGUVĒ”

Riebiņu vidusskolai un citām kaimiņu skolām uzsākta veiksmīga sadarbība ar Viļānu vidusskolu ar mērķi apmācīt skolotājus darbam ar jaunajām inovācijām DZM mācību priekšmetos. Viļānu vidusskolai piešķirts inovatīvās pieredzes skolas – ekselences skolas statuss. Latvijā ir pavisam tikai 22 šādas skolas. Semināra darba programmā bija iekļautas daudzas interesantas lietas:

- **Pētniecisko darbu mācīšanas teorētiskie pamati.** Direktora vietniece izglītības jomā Nellija Guda.
- **e-klases priekšrocības** mācību procesa norisē. Direktora vietnieks IT jomā J. Livmanis
- **Portāla „Uzdevumi.lv”** izmantošana mācību priekšmetu standartu realizēšanā. Skolas direktors P. Tretjuks.

Mācību stundas - matemātika 8.b klasē „Romba laukuma aprēķināšana”, fizika „Loģisko elementu slēgumi”, ķīmija 9.klasē „Laboratorijas darbs - kompozītmateriālu veidošana”, bioloģija 9.klasē „Sauļošanās ietekme uz organisma veselību”

Sekoja Interesu grupu diskusijas dabaszinību priekšmetu kabinetos, mācību stundu analīze skolas aktu zālē un tālākizglītības apliecību saņemšana.

Skolotāja E-Lāde 2012

28. februārī Rīgā notika radošo skolotāju konkursa Skolotāja E-Lāde 2012 noslēguma pasākumus, kurā tika apbalvoti konkursa uzvarētāji un sveikti Latvijas inovatīvākie pedagogi. Konkursu e-Lāde jau ceturto gadu organizē Datorzinību centrs sadarbībā ar Microsoft Latvija. Konkursa galveno balvu šogad ieguva Ogres 1. vidusskolas skolotāja Sandra Graudiņa ar

savu darbu „Alfabēta burtu apguve, klausīšanās, runāšanas, rakstīšanas un lasīšanas prasmju apguve” sākumskolas klašu grupā, ar kura palīdzību skolēni interaktīvā veidā var daudz labāk apgūt mācību vielu. Veicināšanas balvas konkursā saņēma Valentīna Matvejeva no Ventspils vakara vidusskolas un **Ināra Vasīļevska** no Riebiņu vidusskolas. Skolotāja **Ināra Vasīļevska** arī ieguva titulu “Partners in Learning Latvijas Inovatīvais skolotājs 2012”

Pasākumā piedalījās 40 interesantāko darbu autori no visas Latvijas. Ar ieskatu pasaules inovatīvo skolotāju foruma interesantākajos darbos un idejās dalījās IZM Profesionālās izglītības un vispārējās izglītības departamenta direktora vietniece Inita Juhņēviča, par inovāciju tendencēm izglītībā stāstīja Maija Kokare no privātās vidusskolas „Patnis”. Pasākumā skolotāji varēja iepazīties ar labāko darbu prezentācijām, kas veicināja skolotājus uz jaunām, radošām idejām, kuras realizēt nākotnē. Šādi pasākumi, kur satiekas inovatīvie Latvijas skolotāji, kas ikdienā radoši strādā ar saviem skolēniem, veicina pieredzes apmaiņu un Latvijā būs arvien vairāk inovatīvo skolu. Jāapzinās, ka skolotāju radošai izpaušmei ir nepieciešami arī kvalitatīvi un bagātīgi, brīvi pieejami tehnoloģiju rīki. Un tādēļ īpaši laba ziņa noteikti ir tā, ka valsts domā par skolotājiem un jau no nākošā mācību gada sākuma līdz ar daudzām citām iespējām sniegs viņiem jaunus bezmaksas rīkus mācību materiālu izveidei un vienotu valsts mēroga mācību līdzekļu krātuvi par ES fondu līdzekļiem realizējamā interaktīvās izglītības vides Skolas.lv projekta ietvaros.

Rūpējamies par putniņiem

“Tā kā gada aukstajā laikā savvaļas putniņiem ir teju neiespējami tikt pie kukaiņiem vai ogām, katrai barotavai ir īpaša nozīme,” uzskata 1.klases skolēni un viņu audzinātāja **Silvija Avotiņa**. *“Tādā veidā mēs gan rūpējamies par čivinātājiem, gan mācamies vērot, vērojot tos iepazīstam un mācāmies atšķirt. Kopīgi vērojām putnu grāmatas un mācījāmies putnus zīmēt, lielajā aukstumā gatavojām tiem gardus našķus ar sēkliņām un maizīti.”* Jauki !!!

Dažādi notikumi

Novada matemātikas olimpiāde

Novada vizuālās mākslas olimpiāde

23.februāris mūsu skolā

Guntis Tjarvja -diplomēts horeogrāfs

AVON

prezentācijas diena

Uzsākta sadarbība
ar Krievijas ģenerālkonsulātu

